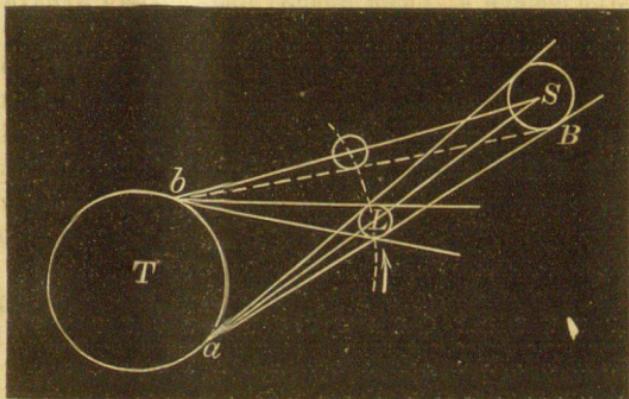


скоростъта ѝ е по голяма отъ скоростта на земното въртене, отъ тово пятното ся мърда отъ W къмъ O .

Между затмѣнната на луната и слънцето има съществени разници. Първите не зависятъ отъ положението на наблюдателя върхъ земната повърхност: луната ся затмнява въ единъ и същъ моментъ за сичките наблюдалети надъ горизонта на който, тя ся види. Наопаки, слънчовите затмѣния ставатъ не въ едно време за различните наблюдатели: въ едно място затмѣнното вече ся е начело, а въ друго йошче не.

За да обяснимъ това, нека кажемъ, че въ някой моментъ въ точката a (черт. 73) може да стане слънчово затмѣние; това ще рече, че диска на луната L

Черт. 73.



се намира върхъ линията aS , коя съединява мястото a съ центърът на слънцето S . Въ този моментъ изъ другата точка b на земята луната може да ся види съвсѣмъ на стъреж отъ линията bS , по която изъ мястото b ся види центърът на слънцето, и слѣд. въ мястото b затмѣнното йошче не ся е начело, а ще ся начне тогава, когато по причини дѣто луната ся мърда отъ W къмъ O , крайът на лунния дискъ ся допре до линията bB , по която изъ точката b ся види западният край B на слънчовия дискъ.

Пълните слънчови затмѣния ся сподирватъ отъ доста силни тъмнини, която не прилича на нощиците тъмнини.